

Tripp

MOTTATT
for 500 Tund
16 NOV. 1982

FRAM KAMERATER

september/oktober 1982

Innhold:

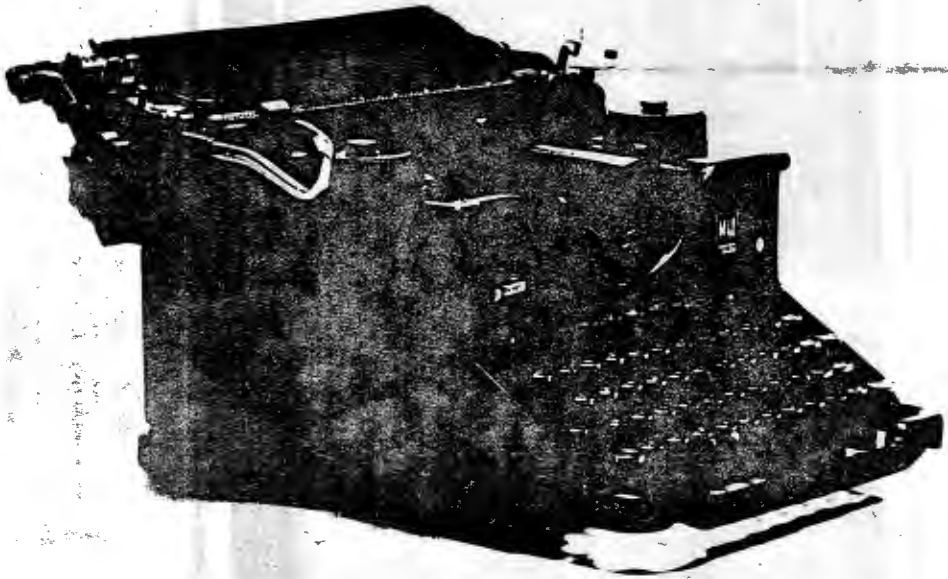
Leder: Beretninga reiser viktige spørsmål, Men gir den de riktige svara?	3
Det politiske holet og fuglungane.....	6
Skal vi legge ned Oktober Bokhandel?	8
Høst i Oktober	11
Et innlegg om rekrutteringa.....	12
Lærere - hva gjør dere?	13
Diverse	14
Selg Klassekampen	15

Frist for innlevering av innlegg til FK:

November - nr : Onsdag 13.10.82

Husk: Innleggene skal være maskinskrevet (med et lite men:)

Dersom det er helt umulig: SKRIV TYDELIG og
lever innlegene til Oktober bokhandel.

leder: beretninga reiser viktige spørsmål, men - gir den de riktige svarene?

Beretningsdiskusjonene er kommet i gang. Men - desverre mangler enda stort sett debattinnlegg til FK. Ut fra hva vi har "grunn til å tro" - er flere innlegg på vei. Dette nr. av FK får derfor bare starte debatt. Vi har foreløpig inntrykk av at beretninga er bra mottatt. Dette bygger særlig på diskusjonene på de nylig avholdte formannskonferansene. Men - det er kommet innvendinger og endel kritikk. Vi skal følge opp noe av dette i denne lederen.

a. Beretninga tar ikke klart nok standpunkt.

På flere steder i Beretninga er den litt uklar til hva DS egentlig mener. På s. 6 står det f. eks:

"Viktige linjemøtsigelser i DS i synet på det faglige arbeidet har stadig hindra arbeidet med utvikling av den faglige politikk". Det er klart at dette i seg selv peker på en svakhet hos DS - at vi ikke har greid å bestemme hva vi skal mene om så viktige spørsmål. Men - det ville sjøløgt vært nyttig for medlemmene å få kjennskap til hva disse møtsigelser dreier seg om. Også andre steder i Beretninga er den uklar på standpunkt. Dette må DS avklare før årsmøte. Men - tilbake til møtsigelserne til faglig politikk.

Strengt tatt dreier dette seg om møtsigelser knyttet til hele vårt

arbeid i arbeiderklassen. Jeg skal her prøve i korthet å referere noen av møtsigelserne:

1. Parti-fagforening. Denne møtsigelse er utdypet i Beretninga - s. 8. Det dreier seg om betydninga av å lede fagforeninger når partiet organisatorisk er i en svak stilling. Blii de ikke da bare et stort "hode uten hjerne"? Her har noen lagt stor vekt på å styrke partiarbeidet - bl.a. om nødvendig å legge ned noen faglige verv. Andre mener at det vil være et stort tilbakeskritt å gi avkall på faglige verv - uten faglige verv har vi ikke nødvendige bindeledd til massene. Hva er riktig? Går det an å ta generelt standpunkt?

2. Faglige ledes oppgaver. - Her har spørsmålet vært om faglige ledere kjører høyre når de ikke selger KK og ikke propagerer for partiets politikk på jobben. Noen mener da at som leder av fagforeninga må vi konsentrere oss om det daglige arbeidet. Det er den beste måten vi kan tjene klassen og partiet på. - Det har også vært reist kritikk av vår måte å drive fagforeningene på som "reine administratorer" - at vi går i sosialdemokratens forspor. Denne diskusjonene er ikke fulgt opp skikkelig av DS slik at vi kan legge fram ei linje over for partiet.

- Det har også stått andre møtsigelser i DS på faglig arbeid. Typisk for mange av dem har vært at DS ikke har

greid å komme fram til klare svar. Det betyr at DS har "gitt opp å finne svar"-at vi ikke har gjort nye undersøkelser, diskusjoner og analyser for å komme fram til hva som er rett og hva som er feil.

Her ser det absolutt reises spørsmål om DS har nedprioritert arbeidet med linjespørsmål på dette viktige område.

b. Beretninga undervurderer høyre-avviket for tida?

Flere eksempel fra aktuelle politiske saker er trukket fram som viser at høyre fortsatt står sterkt. Noen mener da at DS undervurderer høyre når de i KONKLUSJON-s. 39-skriver: "På den positive sida vil vi først trekke fram at kampen mot høyre har utvikla seg bra". Vi mener motargumentene er herdt å tenke over og ser ikke bort fra at Beretninga er for optimistisk. Her er noen av de sakene som er trukket fram:

1. Liberalismen blir ikke behandla som et klassespørsmål.

Det er mulig liberalismen ~~viser~~ er litt mindre akkurat nå-men i så fall er det mer en tilfeldighet. Det er derfor stor fare for at den når som helst kan slå ut i "lys lue" igjen. Som beretninga peker på er liberalisme ikke et spørsmål om "moral", men et ideologisk spørsmål. Før vi kommer til rota her-grei er vi ikke å kurrere pasienten. Påstanden er da at "rota" enda ikke er rykka opp. Hva mener leiga om det?

2. Kraftig høyre både I. Mai, i trikkesaken og på TMV.

Noen mener at kammeratene som har jobba med disse sakene har gjort viktige høyrefeill og at det avspeiler at vi er svake for reformisme og borgerlig press.

I. Mai var det særlig presset fra Samorg som var sterkt og som fikk noen til å se enhet med Samorg som et mål i seg selv. Ei riktig linje her må være at vi går sammen med Samorg bare om dette tjener mobiliseringa av massene for riktige krav. Å jenke grava bare for å få Samorg med-kan være ei farlig linje. Mange var svake for denne linja i I. Mai-arbeidet.

I trikkesaken gjorde Kari H mye svært bra, men på linjesaker dreide ~~hva~~ hun til høyre. Hun ble i for stor grad et tolerør for foreninga- og markerte ikke en sjølstendig analyse i tilstrekkelig grad. Kommunsister kan ikke bare føre fagforeningas saker ut i livet i en slik sak. Her må vår analyse være mer allsidig og med en klarere as- seinnretning enn det ei sosialdemokratisk fagforening kan prestere. Karis feil her gjorde at hun også droppa forslaget om å opprettholde trikken i sin helhet. Permed mista RV sin sjølstendige profil og DNA ble stående som den "progresive" parten. Med et klart RV-standpunkt ville DNA kommet under kritikk fra venstre.

Kritikken av linja på TMV ligner en del på kritikken i august/PK. Mange mener at TMV-arbeiderne må ha

illusjoner om kapitalen både pga I-timersaksjonen og fordi det snakkes så mye om å "bli kvitt Akergruppen som eier". Hvorfor skulle en annen kapitalist bli så mye bedre? Er ikke dette identisk med nettopp Akergruppens ønsker?.

c. Beretninga tar ikke standpunkt til hva som er hovedproblemet tida.

Er er det viktig å få klare standpunkt fra laga. DS sier ikke klart fra hva de oppfatter som hovedproblemet. Allment sett er det vell uttrykt slik i Beretninga: Det indre grunnlaget (skolering, klassegrunnlag, erfaring, ledelse m.m) er for svakt til å tåle de store ytre endringene som var skjedd.

Men-spørsmålet da er: Hvordan styrke det indre grunnlaget. Hva er den viktigste svakheten? At vi bedre forstår sammenhengen mellom ytre endringer og det indre grunnlaget er en forutsetning for at korrigerings skal bli i tråd med objektive forholda. Men, spørsmålet er da: Hvor trykken skoen mest? Noen ideer:

1. Er problemet at partiet er for dårlig skolert. Svarer vi ja på dette spørsmålet gjenstår fortsatt spørsmåla: Hva skal vi skolere oss i? Og-hvor mye studier tåler medlemmene før de går trøtte, tørker ut?

2. Er hovedproblemet fortsatt høyre i linjespørsmål-at vi fører reformistisk politikk og er fulle av illusjoner?

3. Eller er det slik at hovedproblemet

er

at partiet ikke klart nok går ut med sin egen politikk og at parti et mangler politikk på mange viktige spørsmål som er oppe for tida?

4. Er hovedproblemet at vi ikke har prioritert rekrutering og særlig rekrutering fra proletariatet. Er det slik at vi ikke har prioritert dette viktige området og dermed stopper tilgangen av "nytt blod" til partiet?

5. Til sist har noen hevdet at det som i dag er partiets hovedproblem er at medlemmene ikke har tro på partiets strategiske mål-socialismen. I så fall er spørsmålet vi må samles om: Hvordan få tilbake troa?

Vi trenger dine standpunkt til disse sakene. Kom med innlegg til neste FK.

Leif.

6 det politiske holet og jugleungane.

Både hurra og hm. DS-beretninga har mykje bra. Oppbygninga er oversiktleg og systematisk. Vesentlege problem får god plass. Rett nok burde det faglege avsnittet nådd å gå inn på kva "våre" tillitsmenn gjer for å unngå at dei òg skal ta initiativet ut av hendene på medlemene. Men utkastet er på alle vis mogleg å arbeide vidare med.

DS Krev at vi jobbar grundig med beretninga. Bra. For ho må enno bli langt meir konkret, tydeleg, treffsikker dersom det nye DS skal kunne styre oss ut av hengemyra. Sjansen er her.

Tre ting frå mi side:

1) Å snakke tydeleg og konkret. På side 6 står det t.d.: "Viktige linjemotsegelser i DS i synet på det faglige arbeidet har stadig hindra arbeidet med utvikling av den faglige politikken." Jaha. Skal årsmøtedelegatane få eit tips på førehand om kva for linemotsegingar dei må rydde opp i?

2) Den berømte fyllekjøringa. Det blir mykje mystikk ut av ord som høgre og "venstre" om ein ikkje er konkret og nøyaktig med kva ein legg i dei. Gløym ikkje at dei òg gjeld forholdet mellom partiet og masserørsla taktisk sett. Forfatternen godkjenner her at Kari Hansen i barnhagesaka braut med masserørsla og gjorde taktisk retrett når det prinsipielle standpunktet fall. Dette kallar eg "venstre". Trikkesaka var eit avgjort framsteg.

Og så kritikken i samband med "fredsrørsla". Å legge seg flat før parolane til NTA og alle utspel frå dei leiande "freds"-folka vil eg òg kalle høgre. Men bør ikkje beretninga samstundes oppsummere neglisjering av massearbeid andsynes fotfolket i NTA, - altså eit innslag av "venstre" for partileinga sin del? Som etter mi meining la mest vekt på "reine henders" politikk. Feil har ofte noko gjensidig ved seg.

3) Hovudproblemet i partiet. DS oppfordrar oss om å diskutere dette, og lanserar sjølv: Det passive sjiktet. Dei mange som nedprioriterar partibyggninga og satsar på front og familie. Ordet "nedprioritering" er eit snilt og nøytralt ord, som tyder på at DS kjenner seg hjelpelause når det gjeld å avsløre årsakene. Det vil seia, mange årsaker kan tenkjast: Liberalisme. Skepsis til partileinga. Uklar strategi. Lite ekstern markering. Feil liner eller feil prioritering av oppgåver. Javel - men treng det vera anten - eller? Når vi kan observere alt dette, bør vi kvitte oss

med metafysikken, og prøve å finne den indre sammenhengen.

Den ideologiske uklarheita er avgjort sentral. Korleis kan du vente full innsats frå medlemer som spør seg: Kva slag parti er eigentleg dette vi skal invitere folk til å bli med å bygge? Kvar er det vi skal? Korleis er detta landet vi skal lage sosialisme av, og kva er sosialisme for noko? Det du ikkje sjølv veit, kan du vanskeleg forklare for andre. Min påstand er at hovudmotseiinga i AKP i dag går mellom samfunnsutviklinga på eine sida og vår mangel på truverdig strategi på den andre sida. Arbeidet må rettast inn på å løyse denne motseiinga.

Samfunnsutviklinga sjølv har teke knekken på mykje av den filosofiske idealismen i partiet: Vi har byrja skjøne meir av korleis dei ytre forholda styrer medvitet. Men la ikkje idealismen bli erstatta av vulgørmaterialisme, av oppfatninga at vi er hjelpelause produkt av samfunnet, utan eige initiativ og styring på det som skjer. Synet vi menige medlemer har på oss sjølve avgjer i stor grad om motseiinga ovanfor skal bli løyst. Avdelingane må kvitte seg med einkvar tendens til å optrå som fugleungar, til å svelje ned det som kjem ovanfrå utan å tygge det sjølv og våge å kritisere smaken. Vi må sjølv trø til for å fore leiande organ med problemstillingar, fakta, framlegg til politikk - og kontroll av kva dei gjer. Partiet får koldbrann om ikkje straumen går rikeleg båe vegar. Politikken til partiet må vera felleseigedom fullt ut.

Blant anna må vi drive fram ei meir dialektisk planlegging, få betre syn for korleis oppgåvene grip inn i einannan, sjå korleis nye ting kan innordnast, og kva som evt. må gå ut. (Haustplanen frå SK er i år av type "Dreg du den, så dreg du den" - "venstre".)

Det politiske holet er overordna fugleunge-syndromet. Like fullt, kameratar: Slutt å syt, still leiinga til veggs der det trengst, og gje deg ikkje før du har fått skikkelege svar. Alle må lære seg til å seia i frå - og får du ikkje noko svar, SÅ SNAKK HØGARE TIL DU HAR FÅTT DET. Her er åpningar nok - ikkje faen om dette partiet skal få søkke i myra. Ta ansvar for det!

- * - Peter Heraklit.

skal vi legge ned Oktober Bokhandel i Trondheim?

Spørsmålet er reelt, for det er ett av alternativene vi må vurdere dersom vi ikke løser avlenningsproblemet i butikken. Dessverre tar ikke beretningsforslaget opp Oktober Bokhandel, som skal være partiets propagandasentral, men diskusjonen må omfatte den. Er det nødvendig å opprettholde drifta?

I dag har bokhandelen en person offisielt ansatt. For å mestre butikkdrifta, trengs 2 personer på heltid, og ingen kan vente at noen i dag vil gå på annet enn offisielle betingelser. Butikken har ikke økonomisk bæreevne til å lønne flere enn 1 person på nevnte vilkår. Da reiser spørsmålet seg:

HVA GJØR VI NÅ?

- på lang sikt (i løpet av 2 år?) hvordan heve omsettingsnivået slik at butikken sjøl kan lønne begge ansatte. Det er en forutsetning for å beholde butikken i framtida.
- på kort sikt (fra nå og til omsettingsnivået er høyt nok):
 - subsidiere drifta med gaver fra partiet
 - subsidiere drifta med gaver fra enkeltpersoner (enkeltpidrag/ faste bidrag) - for å ha 2 ansatte på heltid

Umiddelbart er det ingen andre løsninger å se dersom vi skal beholde Oktober.

Styret har ikke helhetlig drøftet situasjonen, men som enkeltperson i styret vil jeg si følgende:

- å erstatte en person med dugnadshjelp, vil være å utsette problemet - i verste fall føre til nedleggelse
- å flytte til mer sentrale lokaler kan være en fatal sjanse å ta i øyeblikket
- likeledes å satse på andre tilleggsinntekter f.eks. kafé-drift
- å mobilisere folk i partiet til å bruke bokhandelen mer (for mange betyr dette å begynne å bruke den) må vi gjøre uansett, men optimal bruk vil sannsynligvis ikke være nok, selv om dette er et mål vi bør nå uansett.

Oktober står i dag på to føtter: omsetting av bøker og omsetting av tilleggsvarer (gavesartikler/ plater).

I løpet av de siste åra har bokomsettinga gått ned, og økt omsetting av tilleggsvarer (dvs. gaveartikler) har kompensert nedgangen i boksalget, ikke konkurrert med boksalget.

Fra 1979 og inntil i fjor sommer viste omsettinga av tilleggsvarer, antall besøkende kunder og betalende kunder en jevn stigning. Dersom denne tendensen hadde holdt seg og stabilisert omsettingen på et akseptabelt nivå, kunne butikken ha ansatt 2 personer. I stedet gikk omsettinga tilbake siste år og kundekretsen skrumpet noe inn.

Tilbakegangen er stanset, men ennå har vi ikke klart å ta igjen det vi mista i fjor.

Årsakene til dette er fler.

Det er ikke noe enhetlig syn å føre i marken, men følgende faktorer spiller inn i større og mindre grad:

- Kina-varene/ gaveartikler generelt, er blitt dyrere (engros)
- de selges av flere (økt konkurranse)
- og er blitt vanskeligere å skaffe
- folks kjøpekraft er svekka
- Oktober har mista lavprisprofilen
- vi satsa for lite på tilleggsvarer i fjor høst

Når så mye er sagt om siste års utvikling, må følgende sted om åra fram til 1979.

Fra ei beskjedne omsetting da vi starta i Innherredsveien gikk omsettinga gradvis opp og toppet i 1978 med over kr 600 000.- i årsumsetting. Og til da er det snakk om bok-omsetting i all hovedsak. MI-bevegelsen var da hovedmassen av kunder - salget av politisk litteratur var stort.

Etter 1978 har dette salget sunket og stabilisert seg på et lavt nivå de siste par åra. MI-bevegelsen som gruppe, forsvant som kundekrets etter hvert og ble erstatta av folk som handla gaver. Vi hadde heldigvis begynt å utvikle denne sida før nedgangen i bokomsettinga kom, ellers hadde vi muligens måtte legge ned slik mange Oktober-bokhandlere måtte etter nedgangen i det politiske livet satte inn.

Dermed ble økt vekt lagt på tilleggsvarene, og de har til nå vært med og berget oss.

Likevel har bokhandelsida hele tiden gått framover kvalitativt. Vi har stadig fått bredere utvalg og sist høst bokhandelstatus dvs. vi kan selge bøker over prisgrensa (ca kr 50.- i dag), i praksis alle bøker vi måtte ønske, samt leksika/ verker. Bokhandelstatusen gir oss bedre rabatter/ vilkår generelt enn vi hadde før.

Nå er mye sagt om det økonomiske.

Butikken har et politisk liv som grunnlaget for sin eksistens. Det livet lever, og hadde det ikke vært for Oktober, ville det politiske arbeidet sett annerledes ut:

- vanskeligere å skaffe den politiske litteraturen som trengs
- mer tungvint KK-arbeid/ anna politisk virksomhet
- vanskeligere for folk å komme i kontakt med ml-bevegelsen/ det progressive miljøet osv..

På mange måter er Oktober framfor noe annet ml-bevegelsens ansatte utad i byen.

Til slutt:

ML-BEVEGELSEN MÅ HA ET KOLLEKTIVT ANSVAR FOR OKTOBER - ikke bare som nå når vi ber om hjelp i en vanskelig situasjon.

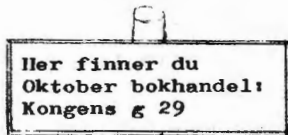
Ansaret innebærer å bry seg om utviklinga - uoppfordret komme med synspunkter på saker en mener er galt i butikken, ideer på forbedringer, gjøre de innkjøpa en kan foreta seg der, få andre til å gå der osv..

Dette innlegget må betraktes som en del av beretningsforslaget og spesielt som ledd i løsninga av bemanningsspørsmålet.

Diskuter forslag til umiddelbare tiltak:

- du må bruke Oktober når du kan - spesielt til årets julehandel
- ei vurdering av hva du kan gi månedlig for å subsidiere drifta (bør gjenspeile den reelle sum dersom enkeltpersonenes bidrag må til for å opprettholde drifta med 2 ansatte)
- andre forslag til hvordan avlønning av 2 kan avklares
- synspunkter på Oktober generelt

LIV.

HÖST I OKTOBER

September:

- Lars Amund Vaage: Fager kveldssol smiler (roman)
 Stefan Heym: Ahasverus. Oversatt av Sverre Dahl (roman)
 Jon Sveinbjørn Jonsson: Pelle Parafin og automatspøkelset.
 (barnebok, ill. av Rune Johan Anderson)
 Asbjørn Elden: Berit Brattas Saga (roman)
 Helge Rykkja: Draken i solbærbuskane (dikt)
 Øistein Stryken: Ingela, ditt smertefylte ansikt (dikt)

Oktober:

- Amiri Baraka (Le Roi Jones): Dikt for viderekomne. I utvalg
 og gjendiktning ved Jon Sveinbjørn Jonsson
 Dag Solstad: Gymnaslærer Pedersens beretning om den store
 politiske vekkelsen som har hjemsekt vårt land (roman)
 Mari Osmundsen: Den grønne damen (barnebok, ill. av Ingerlise
 Kongsgaard)
 Mari Osmundsen: Wow (novelle)
 Dag Solstad/Jon Michelet: Verdensmesterskapet i fotball 1982
 Alexander Sabor-Rylski i samarbeid med Andrzej Wajda: Polsk
 Rapsodi (Marmormannø og jernmannen) Oversatt
 av Ådne Goplen (roman)

November:

- Charlotte Vale Allen: Pappas lille pike. Oversatt av Øyvind
 Vilestad (selvbiografisk bok)
 Jan Myrdal: Barndom. Oversatt av John Thon (roman)
 Solveig Eriksen: Veldedighetens ofre (noveller)
 Karl Marx: Kapitalen, første bind, del I

Oktober bokhandel tar forbehold om eventuelle forsinkelser
 fra forlaget.

et innlegg om rekrutteringa

Spørsmålet om rekrutteringa til partiet er i ferd med å bli et dyvoriig spørsmål. Medlemstallet er litt tilbake. Tallet på medlemmer som rekruteres fra proletariatet er mikroskopisk. Spørsmålet er da: Er dette en uunngåelig prosess som følge av den objektive situasjonen i det høyt utvikla velferds-Norge? Eller er det slik at vi ikke prioriterer rekruttering- eller ikke har funnet ut hvordan vi skal rekrutere? Mitt standpunkt er: Den objektive situasjonen i begynnelsen av 80-åra er ugunstig når det gjelder rekruttering. Men-partiet må rekrutere, det er mulig-vi må legge om arbeidet tilstrekkelig slik at vi får satt tiltaka ut i livet.

a. Rekrutteringa fra proletariatet.

Her må spørsmålet om studiesirkler prioriteres opp på arbeidsplassene. Men-det har vist seg at folk ikke blir med etter sirkler. Det betyr at spørsmålet: Howdan drive sirkler-må vies større oppmerksomhet. Her må DS ta initiativ til sirkellederkurs slik at vanskelighetene blir diskutert. Et annet nødvendig spørsmål her er forbedring av våre lærebøker. Studiesirklene må gjenomgås av folk som har greie på undervisning-ei oppgave for partiets lærere?

b. Rekrutteringa fra ungdommen.

diskusjonen om ungdomsarbeidet. For tida greier vi ikke å prioritere ungdomsarbeidet opp. Sett over lengre tid vil unge folk bli vår viktigste kilde til nye medlemmer. Partiet trenger nå mange "25-åringar"-med friskt blod, initiativ og arbeidskraft. Disse må komme fra RU og NKS. Sett i en slik pårspektiv blir ungdomsforbunda virkelig "framtida". Prioriteringa av ungdomsarbeidet må opp på årsmøte. Hva menar DS?

c. Fostring av arbeidere og andre med liten allmenutdanning. -----

Flere lag i industrien melder om at arbeidere uten skoleutdanning bare blir kort tid i partiet-de finner seg ikke til rette.-Det er klart at det ofte kan være krevende å være med i partiet, det skal det være. Elle er teorien om "fortropp" bare prat. Men-det kan ikke være mer "fremmed" eller vanskelig enn at de mest framskredne arbeiderne skal kunne utvikle seg her-og dermed spille en svært viktig og nødvendig rolle. Når dette ikke fungerer i dag er det noe feil med våre arbeidsmetoder. Jeg foreslår derfor: Fra høsten 1983 starter DS ½-årlige "Grunnskoler" i marxisme. Pensum kan være:

1. Sosialistisk teori
2. Politisk økonomi
3. Historie
4. Samfunnskunnskap-. Skolen kan kjøres som kveldsskole med skole er kveld i uka-hjemnearbeid-prøver og en form for eksamen. Tror dette kan bli nyttig hjelp for mange.

Lærere, hva gjør dere?

Lærerne utgjør ei av de største gruppene offentlige ansatte. I 70-åra har gruppa svulma kraftig opp som følge av utbygging av 9-årig skole, ~~ni~~ ny lov om videregående opplanning og utbygging av Universitets- og høyskoler. Staten har greidd ~~de~~ oppgaven ved hjelp av innsatsvillige lærere. Nå har melodien blitt en annen "Utdanningsseksplosjonen" - er stansa opp. Lærere møter en ny verden. På lengre sikt er lærere i ulike skoleslag alt betydelig "proletarisert". Stagnasjon i reallønnsutvikling og kraftig øking av studielån, har gjort at mange lærere har betydelig senka disponibel inntekt. Mange grupper lærere har godt under det industriarbeidere kan disponere. Dette er ett av problema. Men - det store problemet nå er den kommende arbeidsløsheten. Lærernes organisasjoner er ikke rusta til å ta opp denne kampen. Borgerskapet og ledelsen av foreningene prøver alt de kan å holde problemene innafor skolens "fire vegger". Det er vi som kommunistiske lærere som må gå i spissen for å bryte "stuevarmen". Det betyr at vi må ha ei politisk linje til de mest brennen de spørsmåla - det betyr at vi må inn i organisasjonene å ta kamp på linjene - Snart kommer årets statsbudsjett. Her må lærerne i partiet komme ut med et initiativ. Det betyr at budsjettet må diskuteres. Hva med en konferanse i RV-regi slik at linjene og

tiltak kan diskuteres. Vi har en utmerka plattform i den nyoppretta Skoleaksjonen. Denne kan bli et bra våpen. Men - den kan også bli et middel til å avlede kampen ~~rett~~ reformister får ledelsen ~~over~~ aksjonen. Dette er et signal til partiets lærere om å ta initiativ. Mange lærere ~~venner~~ venter at vi skal gjøre noe. Mange av dem kan bli med i partiet dersom vi ~~vi~~ nå kommer ut av startgropa og viser at vi har eksistensberettigelse.

Lærer.

vi veit at mange har lest Beretningen fra DS. La
 reaksjonene komme fram i FK!!

FK - redaksjonen

Glem ikke at folk som jobber i utvalg (folk som ikke jobber
 direkte i DS eller har oppgaver direkte i et lag), kan
 nomineres av utvalget.

Medlemmer i Nominasjonskomiteen

Folkene : Hvor blir det av de skriftlige
 situasjonsrapporter eller kommentarene ?

FK - redaksjonen

Kjøp Klassekampen

TOM SIDE

